

“Ruhi tfahhar il-kobor tal-Mulej” (Lq 1, 46).

Fl-ewwel kapitlu tal-Vanġelu ta’ Luqa nsibu l-unika paġna tat-Testment il-Ġdid li fiha l-protagonisti huma żewġ nisa, Marija u Elizabetta.

Elizabetta kienet toqgħod go raħal qrib Ġerusalem, li jinsab madwar 150 kilometru l bogħod minn Nazzaret. Wara li nġhatat l-aħbar li kienet se ssir omm Ġesù (Lq 1, 26-38), Marija telqet malajr minn darha. Ma nafux id-dettalji ta’ dan il-vjaġġ, nafu biss li marret thaffef lejn l-ġholjiet. U x’marret tagħmel hemm?

Marija marret biex taqsam il-ferħ tagħha ma’ persuna li, l-istess bħalma ġara lilha, kienet irċeviet mingħand Alla l-grazzja li tistenna t-twelid ta’ iben; marret biex tkun qrib tagħha f’dawn ix-xhur ta’ stennija. Din hi l-istorja ta’ żewġ nisa, ta’ żewġ tqaliet impossibbli. Min aħjar minnha seta’ jifhem sew u jaqsam magħha din l-esperjenza? Minn hawn tinbet l-ghanja tal-Magnificat.

“Ruhi tfahhar il-kobor tal-Mulej”.

Fil-kumment tiegħu dwar il-Magnificat Martin Luteru kiteb hekk: “Kliemha jesprimi mhabba kbira u ferħ. Dan juri li Marija ma qalix: Jien infahhar lil Alla, imma qalet ruhi tfahhru; bħallikieku riedet tgħid: il-ħajja kollha tiegħi u s-sensi tiegħi huma mwiežna mill-imħabba t’Alla [...]”¹.

Il-kelma “tfahhar”, tkabbar, turi sens ta’ ferħ imqanqal mill-ġharfien li Alla hu akbar minn kif konna nimmaginawh. Dan il-ferħ ġej minn umiltà profonda u sens ta’ ħajr mill-aktar kbir.

Kif jishaq Ermes Ronchi, “il-Magnificat hu l-vanġelu ta’ Marija, l-aħbar sabiha tagħha li tilhaq lil kull nisel”. Għal għaxar darbiet, din it-tfajla minn Nazzaret ittenni: “Hu għamel [...]”², bħallikieku qishom għaxar kmandamenti ġodda li jaqilbu ta’ taht fuq il-mod kif taħsibha d-dinja.

Jagħtina li nistaqsu jekk żammejniex dak is-sens ta’ stagħġib u ta’ talb fil-ħajja tagħna ta’ kuljum, quddiem dak li Alla għamel u jkompli jagħmel magħna. Jekk ma nkunux miftuħin għal affarijiet ġodda u nagħrfu nistagħġbu, il-fidi ssir talba għajjiena li ftit ftit tintefa u ssir biss drawwa soċjali³.

“Ruhi tfahhar il-kobor tal-Mulej”.

L-ghanja ta’ Marija mhijiex sempliċiment talba ta’ tifhir tar-ruh tagħna, imma

tifhir profetiku, li fih niftakru fi ġrajjet mill-Kotba Mqaddsa⁴, li juru t-triq tal-istorja skont il-qalb ta’ Alla. Li nfahhruh ifisser li npoġġu lilna nfusna maċ-ċekjnin, li nemmnu li d-dinja tista’ u għandha tinbidel.

Kliem dan l-innu jistedinna nifhmu kemm Alla l-feddej jidhol fl-istorja personali u komunitarja tagħna. Hu jahdem b’mod differenti minn dak li ngħixu f’hajjitna u dak li qed jigri fid-dinja. Jahdem fil-mument preżenti sakemm għad jaslu smewwiet godda u art ġdida. Din hi r-rivoluzzjoni soċjali tal-Vangelu.

“Ruhi tfahhar il-kobor tal-Mulej”.

Dan il-kliem jistieden lilna wkoll biex hajjitna naghmluha tifhir haj, biex kuljum nagħrfu “l-hwejjeg kbar” li Alla jagħmel magħna, biex ngħaqqu lehinna ma’ lehen Marija biex nistqarru li Alla hu fidil magħna, li l-ħniena tiegħu tinfirex minn nisel għal nisel, u li s-saltna tiegħu ta’ ġustizzja u mhabba ġa qed issehh fostna.

Chiara Lubich fehmet sew din id-dimensjoni rivoluzzjonarja tal-Innu ta’ Marija meta liż-żgħażaġh kitbitilhom hekk: “Aqraw il-Magnificat u fih issibu l-ewwel u l-aktar paġna qawwija tad-duttrina soċjali tal-Knisja. Min se jwettaqha, u meta se ssehh kollha kemm hi?”⁵.

Din il-mistogsija għadha miftuha u tmiss lilna wkoll. L-intervent ta’ Alla ma jridx jibqa’ magħluq fl-intimità ta’ qalbna, imma jehtieg li jintwera fir-rabtiet ta’ bejnietna, fil-ħajja ta’ kuljum, fil-ħajja tal-ġenerazzjonijiet li għad iridu jiġu.

Patrizia Mazzola u t-tim tal-Kelma tal-Ħajja

REFERENZI

1. Martin Lutero, <i>Commento al Magnificat</i> , 1520, https://www.associazionealec.it/wpcontent/uploads/2017/09/1.3-Lutero-testo-commentomagnificat.pdf .	3. Ara. Papa Francesco, <i>Angelus</i> , Piazza San Pietru, Ruma, 4 ta’ Lulju 2021.
2. Ermes Ronchi, <i>Magnificat, una finestra aperta sul futuro</i> , Avvenire, 12 ta’ Awwissu 2021.	4. Ara. Gérard Rossé, <i>Il Vangelo di Luca</i> , Città Nuova, 1992, pġ.69.
	5. <i>Deti Gen</i> , Città Nuova, Ruma 1969, pġ.57 (4a ed. 1974).